

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

22. 07. 2024 - 28. 07. 2024

motto týdne:

„Spravedlivému rovnáš cestu, Pane.“

PONDĚLÍ 22. 07. svátek sv. Marie Magdalény

Pís 3,1-4a; Žl 63 (62), 2.3-4.5-6.8-9 Komentář: **Jan 20,1.11-18**

Radost, kterou tohoto jitra prožila Marie Magdalena v zahradě, ať mě provází celý den. A ve chvílích, kdy je nám do pláče, nebojme se mu svěřit. Snažme se jej pak poznat po hlase...

ÚTERÝ 23. 07. svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy

Gal 2,19-20; Žl 34 (33), 2-3.4-5.6-7.8-9.10-11 Komentář: **Jan 15,1-8**

Dnešní svěťice: maminka osmi dětí, patronka Evropy. Příklad napojení na vinný kmen, na Krista. Jaké plody přinášíme pro náš světadíl, pro Evropu my?

STŘEDA 24. 07. sv. Šarbela Machlúfa, kněze a poustevníka

Jer 1,1.4-10; Žl 71,1-2.3-4a.5-6ab.15ab+17 Komentář: **Mt 13,1-9**

Dobrý rozsévač svým semenem nešetří. Na rozdíl od nás, kteří dobro konáme váhavě, s rozmyslem.

ČTVRTEK 25. 07. svátek sv. Jakuba, apoštola

2 Kor 4,7-15; Žl 126 (125), 1-2ab.2cd-3.4-5.6 Komentář: **Mt 20,20-28**

Nejsou naše přání, kterými se obracíme k Bohu, podobně naivní jako žádost maminky synů Zebedeových? Není naše představa o Bohu zjednodušená?

PÁTEK 26. 07. památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie

Jer 3,14-17; Žl Jer 31,10.11-12ab.13 Komentář: **Mt 13,18-23**

Za Pánovu setbu ve mně zodpovídám jedině já. Záleží opravdu jen na mně, jakou připravím půdu pro její růst.

SOBOTA 27. 07. sv. Gorazda, Klementa, Náhuma, Saby a Angelara

Jer 7,1-11; Žl 84,3.4.5-6a+8a.11 Komentář: **Mt 13,24-30**

Bolí nás, když vidíme, jak plevel škodí a zamořuje. Zkouška trpělivosti: nechat zrát obojí pohromadě.

17. neděle v mezidobí - Cyklus B - 28. 07. 2024

Někdy si na cestě domů z dovolené klademe otázku: „Co budeme jíst? Nic doma nezůstalo...“ A řešíme technický problém, kde či kdy nakoupit. Ježíš v dnešním evangeliu využije podobné situace k položení si otázky po podstatě záchrany člověka. Co udělat, aby byli šťastní všichni?

1. ČTENÍ

Příběh se odehrává v polovině 9. stol. př. Kr. a patří do zpráv o mocných činech proroka Eliši (též zvaného Elizeus), nástupce proroka Eliáše. Hospodinovo slovo se současně stává zaslíbením do budoucna, které se naplní v evangeliu.

2 Král 4,42-44

Nějaký člověk přišel z Bál Šališa a přinesl v chlebníku Božímu muži (Elizeovi) chléb z prvotin, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrcených čerstvých zrn. Elizeus řekl (svému služebníku): „Dej to lidem, ať se najedí!“ Služebník mu odpověděl: „Jak mám tohle dát stovce lidí?“ Elizeus řekl: „Dej to lidem, ať se najedí, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst, a ještě zbude.“ Dal jim to tedy, najedli se, a ještě zbylo podle Hospodinova slova.

ŽALM 145,10-11.15-16.17-18

V prvním čtení bylo zachyceno, jak se zaslíbení stávají skutečností. Hospodin skutečně nasytí hladové! To platí i v našem osobním životě.

Odpověď: Otvíráš svou ruku a sytíš nás, Hospodine.

**At' tě chválí, Hospodine, všechna tvá díla
a tvoji zbožní at' tě velebí!**

**At' vypravují o slávě tvého království,
at' mluví o tvé síle.**

**Oči všech doufají v tebe
a ty jim dáváš pokrm v pravý čas.**

**Otvíráš svou ruku
a sytíš vše živé s laskavostí.**

**Spravedlivý je Hospodin na všech svých cestách
a svatý ve všech svých činech.**

**Blízko je Hospodin všem, kdo ho vzývají,
všem, kdo ho vzývají upřímně**

2. ČTENÍ

List Efezanům se věnuje vztahu Krista a církve, ale také vztahům uvnitř církve. Jedním ze základních problémů každého společenství je odlišnost – lidí, nadání, darů i sil.

Ef 4,1-6

Bratři! Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snášejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve

smýšlení, spojení poutem pokoje. Jen jedno je (ono tajemné) tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všecky a je ve všech.

EVANGELIUM

Začínáme číst 6. kapitulu Janova evangelia a budeme ji po pět nedělí sledovat. Tento dlouhý text (71 veršů) má několik dramatických zlomů a řadu teologických výroků. Odrazovým můstkem je zázrak, o němž nyní čteme. Jak se ukáže později, cílem textu je vysvětlení Kristova sebedarování v eucharistii!

Jan 6,1-15

Ježíš odešel na druhou stranu Galilejského neboli Tiberiadského moře. Šel za ním velký zástup, protože viděli znamení, která konal na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Bylo krátce před židovskými velikonočními svátky. Když Ježíš pozdvihl oči a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: „Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?“ To však řekl, aby ho zkoušel, protože sám dobře věděl, co chce udělat. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.“ Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra – mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co je to pro tolik lidí?“ Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se lidé posadí!“

Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se najedli, řekl učedníkům: „Seberte zbylé kousky, aby nepřišlo nic nazmar!“ Sebrali je tedy a bylo to plných dvanáct košů kousků, které po jídle zbyly z pěti ječných chlebů. Když lidé viděli znamení, které udělal, říkali: „To je jistě ten Prorok, který má přijít na svět!“ Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho prohlásili za krále. Proto se zase odebral na horu, úplně sám.

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš ví, co chce udělat. V lukách nad Galilejským mořem opravdu nešlo nakupovat pro velký dav. Ale potřebuje demonstrovat význam a smysl nasycení. Nejen v rámci výletu, ale zážitek nasycení Bohem. Dostatek bez nutnosti vše uhradit je znamením nebe. Bůh má moc člověka učinit šťastným, má moc dát mu zdarma plnost. Jen se člověk Boží nabídce musí otevřít. Nechat se Bohem „obsloužit“.